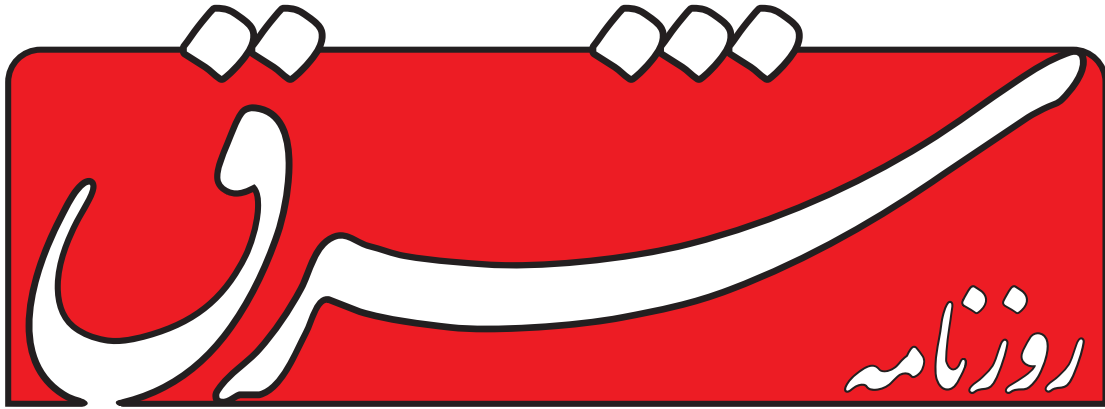

در جلسه شورای عالی قوه قضائیه به مناسبت میلاد حضرت زهرا (س) مطرح شد

دستور قاضی القضاات برای آزادی زندانیان واجد شرایط

حجت الاسلام والمسلمین محسنی اژه‌ای، روز دوشنبه (۱۹ دی) طی سخنانی در نشست شورای عالی قوه قضائیه به مسئولان و مراجع ذی ربط قضائی دستور داد... صفحه ۳

سه‌شنبه ۲۰ دی ۱۴۰۱ • ۱۷ جمادی‌الثانی ۱۴۴۴ • ۱۰ ژانویه ۲۰۲۳ • سال بیستم • شماره ۴۴۶۸ • ۱۲ صفحه • ۱۰۰۰۰ تومان

رهبرانقلاب اسلامی:

راه علاج و سوسه تبلیغاتی اثرگذار بر ذهن جوان و نوجوان باتوم نیست بلکه تبیین است

• هدف اغتشاشات از بین بردن نقاط قوت کشور بود نه برطرف کردن ضعف‌ها

• نیازمند کارهای بزرگ و تحولی هستیم که با وجود مسئولان و جوانان پرتلاش شدنی است

صفحه ۲

در «شرق» امروز می‌خوانید: ابعاد بین‌المللی خشونت علیه زنان؛ این رنج جهانی است... محکومیت امیر نصرآزادانی به حبس، یادی از مهران قاسمی و یادداشت‌هایی از قادر باستانی، حبیب احسنی پور

سرمقاله

«حکمرانی نو» یا «حکمرانی خوب»

کوروش احمدی
دبیرمات پیشین

آقای قالیباف مدتی است که از ضرورت «حکمرانی نو» می‌گوید. وی اول بار در ۲۹ اسفند ۱۴۰۰ از «حکمرانی خوب» گفت و طی چند هفته اخیر نیز آن را تکرار کرد. او در آخرین مورد در ۱۱ دی بر لزوم «نوسازی نظام حکمرانی» و بر قرار گرفتن آن در دستور کار کشور بعد از بازگشت امنیت تاکید و اضافه کرد که «اکنون در حال ایجاد اجماع... در این حوزه هستیم» و اینکه «اولویت با مسائل اقتصادی» است. آقای رئیسی نیز در افتتاحیه مجمع تشخیص مصلحت از «مجاز رهبری برای اصلاح سیاست‌های کلی نظام» سخن گفت. تاکنون هیچ‌یک از این دو مقام هیچ توضیح محتوایی در این رابطه نداده‌اند. آقای بابک نگاهداری که رئیس مرکز پژوهش‌های مجلس و از نزدیکان آقای قالیباف است، در سوم دی مؤلفه‌های هفتگانه‌ای را در شرح «حکمرانی نو» برشمرد که از حد کلی‌گویی‌های صرف فراتر نمی‌رفت (ضمناً آقای رئیسی که در ۲۴ شهریور ۱۴۰۰ «اصول دوازده‌گانه پیشگیری و مقابله با فساد اداری و اقتصادی در دولت سیزدهم» را به هیئت دولت ابلاغ کرده بود، خوب است یک گزارشی درباره نحوه اجرای آن به مردم بدهد). بنابراین نه‌تنها «حکمرانی نو» مفهومی ناروشن و تعریف‌نشده است بلکه درباره اجماعی نیز که آقای قالیباف می‌گوید در حال ایجاد است، تاکنون هیچ اطلاعی ارائه نشده و خبری غیررسمی نیز درز نکرده و معلوم نیست که این اجماع‌سازی در چه حوزه‌ای و با شرکت چه کسانی یا چه نهادهایی در حال انجام است. درحالی‌که هیچ سرنخی برای درک «حکمرانی نو» در دست نیست اما در مقابل، «حکمرانی خوب» از تعابیر و مفاهیمی است که در چندین دهه گذشته در بسیاری از کشورها آزموده شده، در سطح بین‌المللی و سازمان ملل مورد بحث و اجماع قرار گرفته و ادبیات گسترده‌ای در رابطه با آن خلق شده است. در شرایطی که درباره مواجهه کشور با مشکلات جدی و فوریت چاره‌جویی مؤثر برای آنها اجماع وجود دارد، بعید است بتوان با طغر مفاهیم کلی و مبهم که ۱۰ ماه پس از طرح آن هنوز هیچ توضیحی درباره محتوای آن ارائه نشده، راه به جایی برد. تجربیات تاریخی ما ایرانیان و نیز تجربیات بین‌المللی می‌تواند در این زمینه راهگشا باشد. در داخل، باید از راه‌هایی که رقتیم و به مقصود نرسیدیم، درس بگیریم. رزاشاه اگرچه توفیقاتی در امر ملت‌سازی به دست آورد اما بی‌قانونی و خودکامگی فردی او مانع شکل‌گرفتن نظامی بنیادین و پایدار در کشور شد. دولت ۲۸ ماهه مصدق نیز اگرچه قانونمداری و بسط مشارکت سیاسی را در مرکز توجه داشت اما جدال بی‌پایان او با انگلیس، دولتش را بی‌رقم و نهایتاً ناکام کرد. در مقابل، بسیاری از کشورها توانسته‌اند با تکیه بر اصول «حکمرانی خوب» و ایجاد «دولت شایسته» به ثبات سیاسی و توسعه اقتصادی دست یابند. فساد مالی و اداری را مهار کنند. اسباب امیدواری مردم به آینده را فراهم آورند، مانع مهاجرت نخبگان خود شوند... و اگرچه لیبرال دموکراسی یکی از راه‌های نیل به ثبات سیاسی و توسعه اقتصادی بوده است اما تجربیات برخی کشورها از جمله در همین منطقه خوزمان، ثابت کرده است که لیبرال‌دموکراسی تنها راه موجود نیست. ادامه در صفحه ۳

«شرق» تلاش تهران و واشنگتن برای تبادل پیام و احتمال وجود مذاکرات محرمانه دو طرف را بررسی می‌کند

مذاکرات چراغ خاموش؟

گزارش تیریک را در صفحه ۳ بخوانید

انگشتانی که پرنمی‌گردد

گزارش «شرق» از بهره‌کشی کارگاه‌های زیرزمینی از کودکان و آسیب‌های جانی و روانی آنها

عکس: Reuters

نسترن فرخه: «در یک لحظه تکه‌های انگشتی را می‌بیند که متعلق به خودش است، همه فریادزنان دورش جمع می‌شوند و بعد راهی بیمارستان می‌شود؛ اما بی‌فونده بی‌نتیجه می‌ماند و برای همیشه انگشتان کشیده و ناخن‌های بلندش را از دست می‌دهد. دستانی که همان ساعت باید در مدرسه قلم به دست می‌گرفت، حالا در کارگاهی قطعه‌قطعه شده بود. شاید همیشه موقع حرف زدن، انگشتانش را در هم‌گره می‌کرده و به ناخن‌های کشیده و صافش فکر می‌کرده که حالا در ۱۶ سالگی، دیگر اثری از آنها باقی نمانده است. موقع حرف زدن به یک بندی که از هر انگشت باقی مانده خیره می‌شود؛ انگشتانی که هرگز فکر نمی‌کرد روزی در همین دوران کودکی، برای لقمه نانی آنها را تا همیشه از دست بدهد.

به نظر هر دوغده‌مندی، هر خیابانی یا هر محله‌ای در حاشیه شهر یک داستان پرسوزوگداز در خود نهفته دارد که حتی تاریخ هم از آن بی‌خبر خواهد ماند. «کبیرآباد»، روستایی که دیگر به تئوری‌های دانشگاهی و مقاله‌های مفصل برای فهم نابرابری‌های اجتماعی نیاز ندارد و دیدن همین خانه‌های

با وجود بودجه کلان صداوسیما صورت مالی برخی زیرمجموعه‌های این سازمان از زبان‌های سنگین حکایت دارد

هزینه‌های آنتن

محمودزاده، نماینده مردم مهاباد در گفت‌وگو با «شرق» مطرح کرد

دولت‌ها در تأمین کسری بودجه با هم تفاوتی ندارند

ادامه انتقادها به عملکرد دولت سیزدهم

پایان صبر اصولگرایان نزدیک است؟

روایت احمد غلامی از نشست با فرهنگ رجایی در «شرق»

غیاب پرسشگری

یادداشت

این عدد افتخار ندارد

حسین حسینی
کارشناس اقتصادی

آیا بزرگ شدن رقم یارانه‌ها و طول شدن صف یارانه‌بگیران امر مثبتی است و جای برجسته‌کردن دارد؟! از نظر علم و عالمان اقتصاد و احتمالاً گروه کثیری از مردم عادی، پاسخ منفی است. چراکه معنای دیگر قدکشیدن این عدد و سهم‌برندگان آن، فقیرشدن جامعه است؛ جامعه‌ای که با تلاش و توان خود قادر به تأمین معیشت مناسب و سالم نیست و دستش به سمت دولت دراز است.

ادامه در صفحه ۳

یادداشت

برندهای رسانه‌ای به‌مثابه سرمایه‌های ملی

امید جهانشاهی

یکی از عواملی که آینده یک کشور را می‌سازد، تصورات جمعی مردم نسبت به آینده است. رسانه‌ها نقش محوری در شکل‌گیری تصورات جمعی دارند. به‌همین دلیل رقبای منطقه‌ای روی بر رسانه‌ها سرمایه‌گذاری می‌کنند تا بر تصورات جمعی تأثیر بگذارند و آن را در راستای اهداف خود شکل بدهند. در حوادث اخیر، بسیار از تأثیرگذاری رسانه‌های خارج‌نشین و تقبیح آنها سخن گفته شد؛ اما کمتر به این مهم پرداخته شد که ضعف‌های نظام رسانه‌های کشور کدام‌اند و چگونه می‌توان آنها را اصلاح و تقویت کرد. اگر به نظر می‌رسد اعتماد سیاسی روند کاهشی داشته است و اعتماد به رسانه‌های رسمی کمتر شده است، ناامیدی و میل به مهاجرت افزایش یافته است و رسانه‌های متعلق به کشورهای رقیب منطقه تأثیرگذاری دارند. بی‌تردید یکی از دلایل عمده را باید در ضعف‌های موجود در نظام رسانه‌های کشور جست. از قدیم گفته‌اند یک سوزن به خودت بزنی و یک جوالدوز به دیگران. حداقل امید می‌رود که بعد از این حوادث، وضعیت رسانه‌ها مورد اصلاح جدی قرار گیرد. این واقعیت را باید پذیرفت که برندهای رسانه‌ای جاقانده کشور سرمایه‌های ملی هستند؛ چون با ساختن اعتماد و همدلی و امید و مشارکت برعهده آنهاست. پلیس مردم معترض را ساکت می‌کند؛ اما این رسانه است که به سؤال‌ها جواب می‌دهد و اعتماد و همدلی ایجاد می‌کند. این رسانه‌ها هستند که

صداهای گروه‌های مختلف مردم را نمایندگی و سؤال‌های مختلف آنها را مطرح می‌کنند و این گفت‌وگوی سیاسی است که جامعه را آرام و امیدوار می‌کند. مردم درباره مسائل مختلف اقتصادی و اجتماعی-سیاسی سؤال دارند. اگر رسانه‌ها قدرت پرسشگری و مطالبه‌گری نداشته باشند، مردم ناامید می‌شوند. نگاه‌ها از رسانه‌های داخل گرفته می‌شود و این چیزی است که امنیت را به خطر می‌اندازد و برای این امنیت است که نظام رسانه‌های باید به طور جدی اصلاح شود. یکی از ضعف‌های بزرگ این است که اکثر سازمان‌های رسانه‌ای بزرگ کشور دولتی و متعلق به نهادهای حکومتی هستند و اقتصاد سیاسی این رسانه‌ها یکی از موانع جدی برای ایجاد یک گفت‌وگوی اعتمادآفرین و امیدبخش است. ضعف دیگر بی‌اعتمادی و بی‌توجهی به نقش یک نهاد صنفی بزرگ و قدرتمند روزنامه‌نگاری است. چنین نهاد صنفی نه‌تنها می‌تواند به عملکرد حرفه‌ای رسانه‌ها کمک کند؛ بلکه کارکرد نظارت حرفه‌ای و به‌اصطلاح خودکنترلی هم می‌تواند داشته باشد. مسئله دیگر لزوم مدیران حرفه‌ای رسانه‌ای است. متأسفانه چون سازمان‌های رسانه‌ای اغلب سازمان‌های به‌اصطلاح دولتی هستند، برخی مدیران آنها بیشتر اداری-سیاسی هستند تا رسانه‌ای و حداقل برخی موضوع‌گیری‌های تند، عجیب و کاملاً غیرحرفه‌ای آنها در حوادث اخیر، این را نشان داد.

ضعف‌هایی از این دست متعدّدند و در مجال یادداشت نمی‌گنجد؛ اما نکته اصلی توجه به این حقیقت تلخ است که اگر برندهای رسانه‌ای کشور به‌مثابه منابع «نگاه به درون» و اعتمادآفرین دیده نشوند و این سرمایه‌های ملی به رسانه‌هایی مستقل، حرفه‌ای و توانمند تبدیل نشوند، کشور‌های رقیب با رسانه‌های‌شان تصورات جمعی را متناسب با منافع خودشان هدایت خواهند کرد که طبیعتاً در جهت ساختن ایرانی بزرگ، آباد و آزاد نیست.

بازگشت همه به سوی اوست

به اطلاع می‌رساند مراسم ترحیم

مرحوم حاج علی هاشمی پور

پدر همسر مهندس محسن هاشمی روز سه‌شنبه از ساعت ۱۵ تا ۱۶:۳۰ در مسجد جامع شهرک غرب برگزار می‌شود.

برادر عزیز جناب آقای محسن هاشمی

ضایعه درگذشت پدر همسر گرامیتان

مرحوم حاج علی هاشمی پور

را صمیمانه به شما و خانواده محترم تسلیت

عرض می‌کنیم. از خداوند سبحان برای آن

مرحوم غفران الهی و برای بازماندگان

صبر آرزو مندیم.

احمد غلامی، حجت‌اله میرزایی
علی دهقان، علی اعطاء، شهاب‌الدین طباطبایی
سینا رحیم پور، مهدی رحمانیان

موسسه جام سبز